

De-ai stii

Adrian Nastase

De-ai știi, așa, ce mult iubesc
Privirea-ți dulce de fecioară,
Și zâbetu-ți neomenesc...
N-ai mai pleca a doua oară.

Și poate capul tău ar sta
Din nou, dormind pe brațul meu,
Și visul ți l-aș săruta
Cu mintea mea de semizeu.

De-ai știi ce mult aș vrea să zbor
Să râd din nou, să simt că sunt,
Să nu mai știu de-al lumii dor
Să uit de cer și de pământ.

De-ai știi ce greu îmi e să cad
Și să o iau de la-nceput
Să-mi pun pe buze-un zâmbet fad
Și să mă mint că mi-a trecut.

De-ai bănui măcar un pic
Ce gol imens e-n viața mea,
Că-n suflet nu mai am nimic.
Că-i iarnă-n mine, și e grea.

De-ai știi că aș muri oricând
Să știu că tu ești fericită,
Că m-aș preface și în vânt
Să știu că briza mea te-alintă.

Și dacă-i știi că-n viața ta
Ca mine altul n-o să fie,
Probabil că m-ai săruta
Și m-ai păstra pentru vecie.

Și m-ai lăsa să-ți amintesc
În orice zi și-n orice seară,
Cât pot de mult să îți iubesc
Privirea dulce de fecioară.